

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O našem političnem položaji.

VIII.

„Slovenčev“ dopisnik na popravek dra. Laginje. — Denuncijantstvo. — Perfidija.

(Konec.)

Kdaj sta se, kadar jima je kazalo, Laginja in Spinčič prištevala slovenskim poslancem in kdaj jima to ni kazalo in se nista prištevala slovenskim poslancem? Naj navede „Slovenčev“ dopisnik, slovenski posl. kanonik Klun samo jeden primer! Ali naj to stori uredništvo „Slovenca“!!

Prištevati se kam, če to komu kaže, in ne prištevati se, če to ne kaže, to moči je storiti samo v kako svrhu. Svaha slovenskih poslancev ne bi smela biti druga nobena, nego javna korist naroda slovenskega. Ali morda je slovenski poslanec kanonik Klun mislil, da se slovenski poslanec lahko prišteva ali ne prišteva slovenskim poslancem za svojo osebno svrhu, za svojo osebno korist? Ako je tako, potem je s tem hotel znabiti označiti le samega sebe in nekatere svojih tovarišev. Laginja in Spinčič ne poznata v svojem javnem delovanju nikake osebne svrhe niti koristi. Brez ozira náse, delujeta povsod in vedno samo kot zastopnika naroda — a ne zastopata niti sebe, niti c. kr. vlade. Da ne segamo dalje v preteklost jednega ali drugega, navedimo samo to, da se je posl. Spinčič ločil od konservativnega kluba prav tedaj, ko so mu „slovenski poslanci“ rekli, da mu bode to osebno škodilo. Brez ozira na to, ali jima kaže ali ne kaže, celo na račun lastne škode, po onem, kar pravijo „slovenski poslanci“ sami, onadva se ne prištevata, nego sta in delata kot zastopnika slovenskega naroda in zavzeta sta za srečo, korist in napredek njegov prav tako, kakor za oni Hrvatov. To je dr. Laginja izrečno naglašal v omenjenem svojem popravku. Rečeni dopisnik „Slovenčev“ pa tega ni navel, akopram je bil popravek jako kratek, ampak je prav te besede izpustil. Pobiti jih ni mogel, priznati jih pa ni hotel, da tako laglje krivo mislijo njegovi čitatelji.

Preverjeni smo, da bodeta, ker ju dobro poznamo, ne oziraje se kar nič na prikrievanja, pačenja, zavijanja, zlobo, obrekovanja, škodoželjnost in perfidijo delovala tudi v naprej tako, kakor sta preverjena, da je v čast in v korist slovenskemu in hrvatskemu narodu.

Smešna a zajedno zlobna je opazka „Slovenčeva“ dopisnika, da je Burgstaller pohvalil Laginjo po njegovem prvem govoru, da vé, zakaj je to storil, da so Lahoni zopet začeli povzdigovati glavo, ker bodo zopet pridobili izgubljena tla v Istri; ter poziv na rodoljube v Istri, naj že sedaj skrbje in naj neumorno delajo, da se ne uresničijo nakane njihovih protivnikov.

V človeškem življenju se primerijo momenti, v katerih tudi protivnik vsaj hipno tako čuti za svojega protivnika, da ne vidi v njem protivnika, ampak samo človeka, moža, poštenega, značajnega, odkritega, pa ne more drugače, nego da ga pohvali. Kakor smo čuli, bil je tudi Burgstaller, italijanski Tržaški poslanec, po govoru dra. Laginje v takšnem duševnem stanju. Všeč mu je bilo, da se je jedenkrat tudi od poslanca z juga čula možka beseda, in zato je čestital dru. Laginji. A zakaj bi vsled govora dra. Laginje začeli Lahoni zopet povzdigovati glave in misliti, da bodo v Istri zopet pridobili izgubljena tla? Ker je bil Laginjin govor možk, odločen proti vladi, ne morejo imeti

besede „Slovenčeva“ dopisnika drugega zmisla, nego da bo vlada odslej zaradi tega govora tlačila Slovence in Hrvate, a podpirala Italijane v Istri. Tako more pisati samo tist, kdor ne pozna ali neče poznati postopanja slavne vlade v Istri. Slovenci in Hrvati otehi so Italijanom tla tudi v zapadni Istri, kar kaže volitev dra. Laginje. Vladi si za to ni pridobila prav nikake zasluge. Narobe, njeni organi, od najvišjih do najnižjih, delovali so za italijanskega kandidata. Proti volji vlade in njenih organov, in to voljo so potrdila dejanja, izgubili so Italijani tla; in ne bodo jih več pridobili, tudi če jim vlada še nadalje pomaga, ako bodo Slovenci in Hrvati tako složno, tako zavedno, tako moško in neustrašeno stopali na volišča, kakor se je to godilo zadnja leta sploh, zlasti pa lani, leta 1891. — Ker jih poznamo, mislimo, da bodo tako ravnali in da se isterski rodoljubi kar nič ne bodo dali motiti ali prevarati od „Slovenčeva“ dopisnika, češ, da je dr. Laginja govoril Italijanom v korist, nego pripravljali in izvrševali bodo volitve ne glede na to ter volili svojim zastopnikom tistega, za katerega se bodo še pred dnem volitve izrekle vse ali večina slovenskih in hrvatskih občin v zapadnih volilnih okrajih Istre — in storili bodo to, žal, najbrž brez nikake pomoči, niti duševne, niti materialne od strani „Slovenčeva“ dopisnika-poslanca in njegovih tovarišev, kakor so to dvakrat storili l. 1891. in to povse brez njih pomoči.

Preveč smešen pa je vzklík „Slovenčeva“ dopisnika z Dunaja: „dal Bog, da bi dr. Laginja bolje poznal razmere v Istri!“ Na ta vzklík pač ni treba odgovarjati, saj se bavi dr. Laginja kar je živ z razmerami v Istri.

Mogoče, da pozna dr. Laginja jako slabo razmere v slovenskih volilnih okrajih na Kranjskem in drugod, vé pa in to iz ust najtesnejšega prijatelja poslanca Kluna, iz ust prof. Šukljeja, da javno mnenje slovenskega naroda zahteva od svojih poslancev, da stopijo v opozicijo proti vladi, a zaradi tega ima lahko osebno prepričanje, da bode pri prihodnjih volitvah zmagalo javno mnenje slovenskega naroda, a ne razmere slovenskih volilnih okrajev prirejene, Bog vé, kako umetno na vsak način pa s pomočjo vlade.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. avgusta

Kam veslamo?

Sobotni „Vaterland“ priobčil je srdito pisan članek proti grofu Taaffe. Naslanja se na odstop ministra Pražaka vprašuje list: Kam veslamo? ter piše: Konservativna stranka ni samo doživela izdatnega svojega oslajenja s tem, da je odstopil Pražák, morala je tudi dopustiti, da je bil imenovan drug minister kot zastopnik svoje stranke; vsak dan vidi, kako se umetno in nalašč zmanjšuje nje upliv na najvišje kroge liberalni stranki v korist in sedaj jej je že opraviti z ministerstvom, v katerem sedita samo dva njena privrženca. To je jako resna situacija za konservativno stranko, dosti resnejša, nego bi mogla nastati, če se imenuje cela vrsta okrajnih sodnikov. Ako je bilo prav, da je zahtevala liberalna stranka izvestnih garancij, potem mora biti tudi prav, da vpraša konservativna stranka sebe in grofa Taaffe: Kam veslamo? Če se to vprašanje ne reši ugodno, doživelo bode ministerstvo v prihodnjem zasedanju državnega zbora marsikatero neljubo presenečenje; rešiti pa je vprašanje ne samo s cenjenimi frazami, ampak na način, ki bo odpravil sleharno dvojbo, da se vlada ne ozira na

svoje stare prijatelje. Prilike za to je dovolj. Ne bomo kazali na malenkostna personalna vprašanja in na mnoge druge prilike, dokazati dobro voljo. Gotovo je, da bomo apelovali na to dobro voljo. Danes pa spominamo vlado, naj tudi deželni zborom že jedenkrat dovoli potrebnega časa za njih posvetovanja in naj njih ukrepom nakloni tisto pozornost, katera jim gre po zakonu. Ako bi tudi letošnje leto poteklo, ne da bi deželni zbori zborovali, ali če bi jih vlada hotela na drug način bagatelizovati, potem morali bodo izginiti tudi vsi ostanki zaupanja, katero se je vzlic vsemu, kar se je zgodilo, ohranilo v konservativni stranki. To je zadnji moment, tega bodi preverjen grof Taaffe. — Ta članek vzbudil je v političnih krogih veliko senzacijo. Vsi listi konstatujejo, da je to ultimatum konservativne stranke, da je članek pisan kategorično in da se ž njim interpeluje grof Taaffe ne več tajno, kakor doslej, ampak javno.

Madjarska samovoljnost.

Madjarska vlada prekršila je zopet jedenkrat zakon. Na novih kronah namreč ne bo izsekan samo združeni grb Ogerske in Hrvatske, kakor je za vse takšne slučaje dogovorjeno, ampak združeni grb Ogerske, Hrvatske in — Reke. To je očitno protizakonito, kajti § 62. hrvatsko-ogerske pogodbe velja: „Pri rečeh, katere so vsem deželam ogerske krone vkupne, napraviti je povsod združene grbe Ogerske, Dalmacije, Hrvatske in Slavonije.“ — O Reškem grbu ni nikjer govora. § 70. te pogodbe velja, da je gornjo določbo o rabi grbov moči premeniti samo na podlagi paritetnega dogovora s Hrvatsko. Madjarska vlada spremenila je pa grb svojevoljno in s tem kršila zakon. Namen ji je pokazati, da Reka ni del trojedne kraljevine. Hrvatski sabor mogel in moral bi proti temu protestirati, a kakor so sedaj razmere, ni upati, da bode varoval prava kraljevine.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Razpor mej strankama narašča vedno bolj. Pasičev glasilo „Odjek“ trdi, da so se liberalni politiki dogovorili, da je za vsako ceno uničiti radikalno vlado. Visoki in najvišji funkcionarji delajo na to, da bi radikalno stranko pred vsem svetom kompromitovali kot neelojalno in protidinstično. — „Videlo“, glasilo naprednjakov, napada Pasiča, ker je ta posebni deputaciji trgovcev rekel, da je trgovinska pogodba mej Srbijo in Avstro-Ogersko slaba za Srbijo, da pa je morala vlada odnehati in da se je pogodba Srbiji usilila. „Videlo“ ugovarja, češ, pogodba je jako koristna.

Stambulov v Carigradu.

Stambulov ostavil je Carigrad in se povrnil v Sofijo. Kakor smo že javili, vzbudilo je to njegovo potovanje silno senzacijo. Smoter mu je bil velevažen. S pomočjo ponarejenih listin hotel je sultana prisiliti, naj pripozna Koburžana, češ, da ga bodo potem pripoznale tudi druge velesile, seveda razun Rusije in Francije. Opravič pa ni nič. Sultana ga je sicer vzprejel v posebni avdijenci, hvalil ga kot spretnega državnika, mu celo poklonil zlati tabatière, a glede pripoznanja Koburžana rekel, da bode to storil, kadar pride ugodni moment. Stambulov preti je baje tudi, da se bode Bolgarska proglasila za neodvisno in da je potem ustanek v Makedoniji neizogiben, a tudi to ni naprilo pričakovanega utisa in Stambulov moral se je vrniti, ne da bi bil kaj opravil.

Francija in Anglija.

Francoski politični krogi pozdravili so vest, da je odstopil Salisbury, z vidnim zadoščenjem, tako rekoč z instinktivno simpatijo, a brez vsake pretiranosti, nadej se, da bode prememba v angleški vladi ugodno uplivala na politično situacijo Francije. „Temps“ piše, da prememba v Angleškem ministerstvu ni v neposredni zvezi z nobenim mejnordnim vprašanjem, in da Francoske simpatije za Gladstonea ne izvirajo iz patrijotičnih ilusij. Simpatije se snujejo iz tega, da ima pravi liberalizem povsod jednake tendence in da zato zanima usoda Home-rule tudi Francijo. „Jour“ pravi, da je zma-

gala z Gladstoneom liberalna ideja, da pa bode vnanja politika Angleška tudi še nadalje izraz egoističnega in ekspanzivnega značaja Angležev. Meji Gladstoneom in Salisburyjem ni bistvene razlike v vnanji politiki. — „Liberté“ sodi ugodneje: Salisbury je bil neprijatelj Francije in je vedno koke-tiral s trojno zvezo. Temu bo zdaj konec. Gladstone se bode mejnarodnim homatijam ogibal kolikor največ moči, da si ohrani prosto roko za rešitev notranjih vprašanj, dočim je Salisbury nalašč ribaril v motni vodi vnanje politike, da odvrne pozornost od perečih notranjih vprašanj. Liberalna zmaga je jamstvo zato, da bodo postale razmere mej Francijo in Anglijo boljše nego so bile zadnja leta. To bo v korist obema deželama in evropskemu miru.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. velika skupščina

dne 28. julija 1892 v Postojini.

(Dalje.)

Zastopniki podružnični za VII. skupščino po § 14. v redu, kakor so bili zglašeni:

1. Apače: Andrej Butej, Jarnej Jagovec, župnik Seebacher.
2. Št. Kaucijan: Matej Šervicelj, komendator, Janez Šumah.
3. Ženska podružnica v Št. Jurji ob južni železnici: dr. Dragotin Treo, advok. kandidat.
4. Višnjagora-Zatičina: Janko Skrbinec, nadučitelj.
5. Gorenjska Dolina v Kranjski Gori: Župnik Aljaž, nadučitelj Jeglič, prof. Rutar, pooblaščenec.
6. Beljak in okolica: Janez Vilič, Janez Gailer-Ilič, Gašper Trupe, Janez Lapuš, Matija Wutti, Vekoslav Knafelc, posestniki, Josip Vintar, kapelan.
7. Ženska podružnica v Ormožu: Gospa Marija Goms, veleposestnik Josip Zelenik, pooblaščenec.
8. Izvanakademiška podružnica v Gradcu: Ivan Stuhec, velikošolec.
9. Moška podružnica v Št. Juriju ob južni železnici: Alojzij Kreft, župnik.
10. Moška podružnica v Gorici: dr. Fran Kos in Simon Rutar, profesorja.
11. Celovec: Gregor Einspieler, pooblaščenec.
12. Laški Trg: Martin Medved, kapelan na Laškem, Arno Bogataj, kapelan na Dolu pri Hrastniku.
13. Podružnica za Slovensko Ziljsko dolino in faro Vrata: Jožef Katnik.
14. Trbovlje in okolica: Ferdinand Roš, veleposestnik, Anton Vetrnik.
15. Litija: Fran Podkrajšek, L. Svetec.
16. Velika Pirešica: Ivan Kač, obč. tajnik.
17. Postojina: Anton Ditrich, R. Šeber.
18. Akademiška podružnica v Gradcu: Fran Krušič, cand. med., I. Stuhec, visokošolec.
19. Šentjakobsko-Trnovska moška podružnica v Ljubljani: dr. Fran Papež, dež. odbornik, Ivan Vrhovnik, župnik.
20. Bovec: Fran Illovar, dekan.
21. Greta pri Trstu: Ivan Gerdol, podpredsednik podružn., Anton Škabar, blagajnik, Just Piščanec, tajnik, Fran Dolenc, Josip Katalan.
22. Kotmaraves in okolica: Mat. Prosek, Miha Robas, Matej Šarnagel, posestniki.
23. Ženska podružnica v Trstu: Gospica Ljudmila Mankoč, g. Marica Nadliškova, gospica Delkinova.
24. „Pivska“ v Šent Petru na Krasu: Matej Pintar, kurat v Trnju, Ljudevit Fettich pl. Frankheim, učitelj v Knežaku.
25. Prva ženska podružnica pri sv. Petru v Ljubljani: Gospa Mar. Trček, Marija Poljanec, Ana Zarnik.
26. Šentpeterska moška podružnica v Ljubljani: Arhivar Anton Koblar in mestni odbornik Ignacij Valentinčič.
27. Šentjakobsko-trnovska ženska podružnica v Ljubljani: Gospa Gutnikova, gospica Antonija Kadivčeva.
28. Prva Ljubljanska: Gustav Pirc, tajnik kmetijske družbe v Ljubljani, dr. Fran Stor, odvetnik.
29. Novo Mesto: Fr. Novak, Iv. Vrhovec, profesorja.
30. Brdski sodnijski okraj: Janko Krsnik, graščak, Ljud. Škufca, župnik.

31. Prem na Notranjskem: Ivan Baša.
32. Poljanska dolina na Gorenjskem: Župnik Jernej Ramoveš, Iv. Čebašek.
33. Ponikva na Štajerskem: A. Arzenšek, kapelan na Ponikvi.
34. Gornji Grad na Štajerskem: A. Žlogar, pooblaščenec Fr. Petek.
35. Podgrad v Istri: Anton Rogač, dekan, Slavoj Jenko, deželni poslanec in župan.
36. Žalec pri Celju: Ernest Širca iz Griž, Josip Senica iz Žalca.
37. Moška podružnica Kamnik: Mestni župan Jos. Močnik, L. Stiasny, mestni učitelj.
38. Pišperk in okolica v Šmihelu: J. Škrbinec, župnik, Val. Šumah, župnik v Šmihelu, Filip Kandut, obč. tajnik in Mihael Honin, posestnik v Šmihelu.
39. Ženska podružnica v Gorici: Urednik Andrej Gabršček, prof. Rutar, pooblaščenec.
40. Briška podružnica: Andrej Gabršček.
41. Cerklje na Gorenjskem: Andrej Vavken, nadučitelj in župan, gospica Vavkenova, Radoslav Hočvar.
42. Breški okraj: dr. Fran Firbas, c. kr. notar.
43. Ženska podružnica za Kamnik in okolico: dr. Konrad Janežič, odvetniški kandidat v Pulju, Josip Močnik, mestni župan v Kamniku.
44. Vipava: Rudolf Dolenc, Radoslav Silvester, Ant. Uršič, Rajko Knific.
45. Mestna ženska podružnica v Ljubljani: Gospa Marija Murnikova, gospa pl. Bleiweis-Trsteniška.
46. Ptuj: Veleposestnik Zelenik.
47. Mokronog: Pooblaščenec deželni poslanec Igu. Žitnik.
48. Črna na Koroškem: Primož Walter, zastopnik banke Slavije.
49. Škofja Loka: L. Sušnik, B. Mohar.
50. Komenski okraj na Goriškem: Dekan Harmel, Peter Vuga, župnik.
51. Celje: dr. Ivan Dečko, odvetnik, Fran Lončar.
52. Škoflja Ves pri Celju: Dragotin Hribar, tiskar.
53. Ženska Cirkniško-Planinska podružnica: Gospa Matilda Šebenikarjeva.
54. Vrhniški okraj: Deželni poslanec Lenarčič, Ivan Gruden.
55. Ajdovščina: Župnik Iv. Dugulin, doktor Defranceschi.
56. Šaleška Dolina v Šoštanj: Župnik Šmit, posestnik Vurkeljc.
57. Moška podružnica v Trstu: Dež. poslanec Matko Mandič, Ivan Nep. Resman.
58. Senožec: Dež. poslanec Hinko Kavčič, župnik Ignacij Okoren.
59. Vransko: Drag. Kolar, notarski uradnik.
60. Metlika: Kristijan Engelman, nadučitelj, pooblaščenec.
61. Črnomelj: Kristijan Engelman, pooblaščenec.
62. Kranj: Notar Globočnik, tajnik Pirec.
63. Cirkno na Goriškem: Josip Kosec, župni upravitelj.
64. Kobarid: Profesor Šime Rutar, pooblaščenec.
65. Rečica v Savinjski dolini: A. Turnšek.
66. Priblaves in okolica: Anton Gabron, župnik.
67. Tolsti Vrh in okolice: Anton Gabron, pooblaščenec.
68. Libeliče in okolica: Anton Gabron, pooblaščenec.
69. Trnovo-Bistrica: Dekan Ivan Vesel, posestnik Domladiš.
70. Sv. Ivan pri Trstu: Iv. Marija Vatovec, trgovec.
71. Slovenjgradec: dr. Vošnjak, pooblaščenec.
72. Brašlovce: Fran Pečnik.

(Dalje prih.)

Pevska slavnost „Slovenskega pevskega društva na Ptui“

dne 14. avgusta v Šoštanj.

Zum Kampf der Wagen und Gesänge...
Schiller.

Uprav na stare olimpijske igre grške spominjala nas je lepa slavnost, ki se je vršila preteklo ne-

deljo v krasni Šaleški dolini, v prijaznem Šoštanju. Slovanska pesem privabila je pevce in pevke iz vseh pokrajin slovenskih. Z njimi prihiteli so celo z Dunaja sloveči slovanski pevci, člani „Slovenskega pevskega društva na Dunaju“. Pevcem pridružili so se čili Sokoli in priredili javno telovadbo, v kateri so pokazali, da se v Sokolskih društvih istinito goji glavna svrha, telovadba. Slovenska in slovanska pesem pa je obhajala, kakor vselej pri tacihi prilikah, pravi praznik. Čuti toli mile naše slovanske pesmi iz toliko krasnih in nežnih ust vrlih naših slovenskih pevk, združenih v lepo harmonično celoto z moškimi pevskeimi tovariši, to je utisek, ki ostane nepozaben vsakomur. Dokler ima slovanska pesem tako močno zaslombo, dokler bode toliko dražestnih naših gospej in gospodičin po štajerskih mestih in trgih prepevalo s tolikim veseljem naše pesmi in sodelovalo pri pevskih slavnostih, tako dolgo ni se nam bati za boljšo bodočnost.

Udeležba na slavnosti bila je ogromna od vseh strani. Ljubljana poslala je lep kontingent in se je v nedeljo v jutro pri najlepšem vremenu odpeljalo okolo 100 oseb s posebnim vlakom, mej njimi 40 Sokolov v društveni obleki z zastavo pod vodstvom staroste g. Hribarja. V Ljubljani pridružila se je deputacija Primorcev in Dalmatincev. Mej pokanjem topičev v Ponoviški graščini dospel je vlak v Zagorje, kjer se je pridružila deputacija vrlega „Zagorskega Sokola“ z zastavo pod vodstvom staroste g. Medveda. Na Zidanem mostu pozdravili smo deputacijo „Hrvatskega Sokola“ in več drugih hrvatskih rodoljubov. Velika gneča bila je na Celjskem kolodvoru, kjer je pozdravil došlece z Živio- in Nazdar-klici „Celjski Sokol“ pod vodstvom staroste g. dr. Vrečka. Vsak očitniši vsprejem, sviranje godbe itd. prepovedal je bil mestni magistrat Celjski z motivacijo (!), „dass in Cilli kein Boden für slavische Demonstrationen sei“. V Celji naraslo je že število izletnikov že na nekoliko stotin in naraščalo je, čimdalje smo se vozili po zares krasni Savinjski dolini, kjer je povsodi pozdravljala zavedna množica vlak mej pokanjem topičev. Žalski kolodvor bil je ves v zastavah in domoljubni posestnik in pivovarnar g. Kuček podal nam je prav dobro došli praktični dokaz, kako izborna domača pijača se prideluje iz Žalskega hmulja ter pogostil prav po jugoslovansko došlece, kolikor je to bilo mogoče. V Žalcu, kakor na vseh postajah naprej bil je vsprejem prav prisrčen in tu, kakor drugje n. pr. v Št. Petru, v Polzeli-Brašlovce, na Rečici itd. so gospodične kar obsipale izletnike s šopki in cveticami. Šoštanski trg nadel je praznično odejo in ogromna množica naroda pričakovala je vlak. Na kolodvoru bil je razpostavljen tudi „Savinjski Sokol“ z zastavo pod vodstvom staroste gospoda Pelana. V imenu Šoštanskih Slovencev in čitalnice pozdravil je došle v krepkem nagovoru gospod notar Kačič ter zaklical prisrčen: Dobro došli mili bratje! Za njim govoril je za „Slov. pevsko društvo na Ptui“ veliki posestnik g. Zelenik ter poudarjajoč veliko važnost pevskih slavnosti, zahvalil vse došle goste, ki so v tako ogromnem številu prišli iz vseh krajev. Za njim spregovoril je pravnik g. Mužina z Reke v imenu Primorcev in Dalmatincev, rekoč, da so rade volje prihiteli mej brate Slovence, katere prav toplo pozdravlja. V imenu Savinjskega Sokola, ki je bil prav mnogobrojno zastopan, pozdravil je došle brate starosta g. Pelan. Potem pomikal se je ves spro-vod z godbo na čelu in mnogimi zastavami proti trgu. Bilo je Sokolov došlo nad 100 v društveni obleki in to, kakor tudi večje število „Savanov“ s čepicami, dajalo je vsemu sprevodu preslikovito podobo. Z vseh hiš, ki so bile okrašene z narodnimi, cesarskimi in deželnimi zastavami, obsipale so krasotice spreved s cveticami, posebno živahno pri čitalnici in posojilnici in pri mestni hiši. Z zadoščenjem nam je tu omeniti, da je g. župan in občinski svet, akopram niso naši narodni pristaši, odgovoril jako uljudno in prijazno na prošnjo Celjskega Sokola, da se dovoli javna telovadba na glavnem trgu in da je sploh postopal jako prijazno in ni delal najmanjših zavir ter tako pospešil lep in vesel izid vse slavnosti. Celjski mogotci bi se lahko kaj naučili!

Pri banketu na slavnostnem prostoru zbralo se je kakih 200 oseb v dvorani, na vrtu in na dvorišču pa se je občinstvo tudi kar trlo. Jeden del „Sokola“ je imel skupni obed pri županu g. Scharnerju. Prvo zdravico v dvorani g. Pečnika napil je predsednik g. Zelenik cesarju, ki je bila vzpre-

jeta z naučenišimi Živio-klici. Dalje je nazdravljaj vsem navzočnim in po odposlanstvih zastopanim Sokolskim društvom: Ljubljanskemu, Celjskemu, hrvatskemu, Zagorskemu, Savinjskemu in Tržaškemu. Posebno pozdravil je člane „slovanskega pevskega društva“, ki so z daljnega Dunaja prihiteli (burni klici: Nazdar, živeli Čehi!), za tem akademična društva Savo, Slovenijo in Triglav, vse domoljubne dame, vso družbo sploh, zlasti še brate Hrvate iz Primorja in Dalmacije. Arhitekt g. Pilar iz Zagreba odgovoril je v imenu Hrvatskega Sokola, poudarjajoč solidarnost misli, ki spaja vedno Hrvate in Slovence. Neugodne okoliščine nanesle so, da se je ta pot manj Hrvatov moglo udeležiti lepe slavnosti bratov Slovencev. Veletržec gosp. Domić iz Spleta napil je v imenu Dalmatincev, g. Mužina v imenu primorskih Hrvatov. Drugih napitnic ni bilo, nekaj ker je bil čas prekratek, nekaj ker je bil prevelik vrvež v mnogobrojnem občinstvu. Še ni bil končan banket, morali so že pevci in pevke skupni glavni skušnji za koncert. Po četrti uri pa se je pričela zanimiva javna telovadba na glavnem trgu. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Državni poslanec gosp. prof. Spinčič prišel je iz Kastva v Ljubljano in po de jutri za nekoliko časa v prijazni naš Kamnik. — Naš rojak g. Davorin Jenko prišel je danes iz Belega grada domu na počitnice in se podal v svoj rojstveni kraj v Cerklje na Gorenjskem.

— (Za rešitev življenja) izrekla je c. kr. deželna vlada v Ljubljani pohvalno priznanje učencu petega razreda višje gimnazije v Novem mestu Aleksandru Guzelju iz Škofje Loke. Rešil je dne 4. julija svojega sošolca Ernesta Dereanija, da ni utonil v Krki.

— (Šolska poročila.) Letno poročilo c. kr. državne višje realke v Ljubljani za šolsko l. 1891/92 prinaša na čelu jako zanimiv, 24 strani obsežajoč članek „Die Gewässer in Krain und ihre nutzbare Fauna. Erläuterung zur Fischereikarte von Krain.“ Pisatelj, g. prof. Franke je priznan veščak v svoji stroki, razpravlja kranjske vode in v njih nahajajoče se živalstvo precej na obširno in je sestavil lep pregled naših domačih vod, rib in rakov in družega živalstva, ki je v njih najti. Članku priložena je karta ribarstva na Kranjskem, ki prav pregledno kaže v barvotisku, kje se nahajajo posamične vrste rib in rakov in kje se je razširila kuga mej poslednjimi. Članek in karto pozdravili bodo z veseljem vsi prijatelji domačega ribarstva. Učencev bilo je koncem šolskega leta 352, po narodnosti 164 Nemcev, 160 Slovencev, 16 Italijanov in 12 druge narodnosti. Po veri 338 rim. katolikov, 1 pravoslavni, 7 protestantov in 6 izraelitov. Poučni jezik je bil nemški izvzemši slovenščino, ki se poučuje v slov. jeziku, in pa veronauk v paralelkah I. in II. razreda, ki se za slovenske dijake poučuje slovenski. Poleg tega se je poučevala slovenščina za Neslovence kot prost predmet v treh tečajih po 3 ure na teden.

— (Kranjsko društvo za varstvo lova) dogovorilo se je z logarskim uradom kneza Adolfa Schwarzenberga v Protivinu na Češkem radi dobave jerebic. Društvo bode moglo spomladi l. 1893 prekrbeti svojim članom zdrave jerebice pod jako ugodnimi pogoji. Imenovani logarski urad stavil je samo uvet, da je že sedaj naznaniti, koliko jerebic bo treba in sicer zato, da bode moči upoštevati to, kadar se vrši lov, sicer ni dobiti zdravih, neobstreljenih jerebic. Skušnja uči, da se na poznejšnje naročbe dobe navadno obstreljene jerebice. Opozarjajoč društvenike na današnji inšerat društva za varstvo lova, naznanjamo jim na prošnjo odborovo, da na poznejšnja naročila bode moči se ozirati le težko ali celo nič.

— (Veselico) priredé dijaki Ljubljanskega višjega gimnazija pod pokroviteljstvom g. profesorja M. Voduška in s sodelovanjem c. in kr. vojaške godbe domačega pešpolka, v nedeljo, dne 21. avgusta 1892. leta na korist „Prešernovemu spomeniku“ v prostorih gostilne gosp. Petra Mayerja v Kranji. Vapored: I. a) Ob polu 11. uri dopoldne v glavni cerkvi sv. maša, pri kateri poje dijaški moški zbor. b) Po maši obisk Prešernovega in Jenkovega groba. Na Prešernovem grobu govori Iv. Modic. II. Popoldne ob 4. uri zabava na vrtu g. P. Mayerja z vojaško godbo, petjem in telovadbo. Vstopnina 20 kr. III. Ob 8. uri zvečer v čitalnični dvorani koncert: 1.) E. Titl: „Ouvertura po slovanskih napevih“, svira vojaška godba. 2.) Prolog,

govori Val. Žun. 3.) Ant. Nedved: „Prešernu“, poje moški zbor. 4.) Leibold: „Hrvatski dom“, potpourri. 5.) Ant. Foerster: „Pjevajmo“, poje moški zbor. 6.) „Trnje in lavor“. Dramatična predstava. 7.) Ples. Ustopnina. I. prostor s sedežem 60 kr.; II. prostor 40 kr.; dijaki 30 kr. Preplačila se hvaležno sprejmo.

— (Občni zbor zaveze gasilnih društev) vršil se je v nedeljo, dne 14. t. m. v Kamniku. Daljše poročilo, katero nam je došlo, morali smo odložiti za jutri. V zavezni odbor so bili izvoljeni gg.: Doberlet, predsednikom; Gerber, namestnikom; Ahčin, blagajnikom; za odbornike pa gg.: Hinterlechner za Ljubljano; M. Stare in Jäger za Gorenjsko; Petrič in Reismüller za Notranjsko; Saxer in Trošt za Dolenjsko. Namestniki odbornikov so gg.: Adamič, Jurca in Adlešič.

— (Velika ustanova.) Piše se nam iz Metlike dne 15. t. m.: Včeraj raznesla se je hipoma po vsem mestu vest, da je pred kratkim na Dunaji umrla gopa Smuk, vdova dra. Janeza Smuka, rojenega Metličana, volila v svoji oporoki za dijake iz Metlike, in če teh ni, sploh za kranjske dijake, znatno svoto 120.000 glđ. — Mestno županstvo obrnilo se je takoj na pristojno mesto, da se prepriča, jeli ta govorica osnovana. Daj Bog, da bi bilo resnično! — e —

— (Nova podružnica kranjske kmetijske družbe.) Piše se nam iz Nove vasi pri Rakeku: Dne 31. p. m. ustanovili smo pri nas novo podružnico kmetijske družbe. Tajnik kmetijske družbe, g. G. Pirca, prišel je nalašč za to priliko k nam, in predaval o umnem kmetijstvu. Naši ljudje so ga jako vestno in pazno poslušali, in bili njegovega poučnega govora vsi veseli. V kratkem prosili bomo gospoda tajuja Pirca, naj nas zopet obišče in nas pouči o umni živinoreji. V nas čuti vsakdor, da bode zaslužek z vozarenjem kmalu ponehal in da se bode treba lotiti zopet kmetijstva, od tod veliko zanimanje za kmetijsko družbo in za predavanje gospoda Pirca. V podružnični odbor voljeni so bili: predsednikom gosp. Lud. Ševar, tajnikom g. Fr. Lenarčič oba iz Nove vasi, odborniki pa so gg.: Jak. Turk iz Ravnika; Jos. Zakrajšek iz Zakraja; Ivan Pakiž iz Nove vasi.

— (Umor.) V nedeljo na vse zgodaj poslal je kneza Windischgratzta logar na Uncu pri Rakeku gozdnega paznika Kunca na neko mesto, kjer so navadno tatinski lovci krenili v gozd. Ker Kunca do opoldne ni bilo na Unec nazaj, šli so ga iskat, in ga našli blizu železniške stražnice, kakih 10 minut pod Rakekom, mrtvega. Ustreljen je bil v glavo in v prsa, v rokah pa držal puško, na kateri sta bila napeta oba petelina. Sodi se, da je bil mož ustreljen od tatinskega lovca. V ponedeljek zjutraj prišla je na lice mesta sodna komisija iz Logatca. Preiskovalni sodnik dal je v zapor odpeljati železniškega paznika Kolarja in ženo njegovo, ker se je umor zgodil le malo korakov od stražnice, v kateri sta stanovala in leti nanja sum tudi za to, ker pravi žena, da je slišala zjutraj dva strela za hišo a ni šla gledat, kaj se godi le malo korakov od nje.

— (Strela ubila) je dne 11. t. m. šestletnega pastirja Jakopa Korena iz Korenovega vrba, dva druga pastirja je pa omotila.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolico) imela bode v nedeljo dne 21. t. ob 4. uri popoldne v prostorih rokodelskega društva v Ajdovščini občni zbor. Dnevni red: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Polaganje računov. 4. Volitev novega odbora. K obilni udeležbi vabi načelnistvo.

— (Ponarejen petdesetak.) V petek je prišel nepoznan človek v gostilno Franca Jermana v Radomljah, popil nekaj piva in plačal s petdesetom. Ko je bil tujec že odnesel kopita, zapazil je krčmar, da mu je plačal s ponarejenim petdesetom. Tujec je bil 40 do 50 let star, oblečen kakor boljši italijanski delavec in govoril italijanski a le slabo slovenski. Petdesetak bil je še dosti dobro ponarejen.

— („Bralno društvo“ pri sv. Juriju ob Ščavnici) priredi v nedeljo 21. avgusta 1892 v šolskih prostorih veselico s sledečim vsporedom: 1.) „Triglav“, F. S. Vilhar. 2.) Pozdrav. 3.) „Urno naprej!“, koračnica, sviranje z lokom. 4.) Slavnostni govor. 5.) „Naša zvezda“, L. Hudovernik. 6.) Deklamacija. 7.) „Materino žalovanje“, narodna pesem. 8.) „Dobro jutro“, igra v dveh dejanjih, mej igro sviranje z lokom. 9. „Slovó od doma“. 10.) Slučaj-

nosti. 11.) Prosta zabava v narodni gostilni. Zacetek ob polu 4. uri. Ustopnina 10 kr. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Delavski štrajk v Slavoniji.) Kmetijski delavci v Slavoniji uprizorili so velikanski štrajk, ter prouzročili ogromno škodo. Po vsi Slavoniji ga ni dobiti delavca, tudi za dvojno plačo ne. Žito, katero je bilo požeti koncem junija, stoji še sedaj na polji in ginéva. Tudi od zunaj ni moči dobiti delavcev. V nekaterih krajih dobili so veleposestniki ženske, da so požele prezrelo žito, a ponoči užgali so nezasačeni zlikovci snope in ogenj uničil je žetev.

— (Nova brzojavna postaja.) Dne 13. t. m. odprla se je, kakor nam naznanja c. kr. pošto in trzojavno ravnateljstvo v Trstu, na otoku Sušak brzojavna postaja z omejeno dnevno službo.

— (Razpisane službe.) Na četverorazredni deški ljudski šoli v Škofji Loki razpisano je drugo oziroma tretje ali četrto učiteljsko mesto z dohodki drugega oziroma tretjega ali četrtega plačilnega razreda. Četrto mesto popolniti je eventualno tudi samo provizorno. Zadostno opremljene prošnje predložiti je do 27. avgusta pri okrajnem šolskem svetu v Kranji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 15. avgusta. Vsled odstopa vojnega ministra podal Pasić v imeni vsega ministerstva demisijo.

Buenos Ayres 15. avgusta. Predsednikom republike voljen bil Saens Pena, podpredsednikom Ariburn.

Dunaj 16. avgusta. Iz Prage poroča se Dunajski „Pressi“ in „Fremdenblattu“, da zmatrajo poučeni krogi kot samo po sebi umevno stvar, da dobi minister Pražak naslednika, čim bode to omogočila politična situacija.

Nižnji Novgorod 16. avgusta. Kolera ponehava; ljudje mrjó za njo le jako redkoma.

Razne vesti.

* (Češka „Ustředni Matice Školska“) imela je v prošlem poluleti 73.806 glđ. 69 kr. dohodkov, izdala pa je 80.424 glđ. 69 kr. Stroški so torej presegali dohodke, ker je nevarnost za raznarodovanje češkega naseljenja velika v onih krajih, kjer gospoduje nemški velikobrti kapital. Če bi se res izvršil povsod zakon o ravnopravnosti, odpadlo bi Slovanom marsikatero težko breme, posebno za vzdrževanje narodnih šol.

* (Nasprotnik ženske emancipacije) Peterburški profesor Bišof bil je odločen nasprotnik ženske emancipacije, glavni argument pa, s katerim je pobijal moderne tirjatve žentstva, je bila trditev, da so ženski možjani prav za 100 gramov laglji od moških. Javno in zasobno, ustno in pisмено zagovarjal je Bišof svoje prepričanje, da tehtajo moški možjani 1,350 gramov, ženski pa 1,250 gramov. Ko je Bišof pred kratkim umrl, tehtali so radi kuriozitate njegove možjane in glej bili so laglji od navadnih ženskih možjan, težki so bili namreč le 1,245 gramov. Krasen argument za dame, emancipacije željne!

* (Nezgoda galantnega moža.) S severno železnico odpeljal se je z Dunaja mlad tovarnar nekam na Češko. Slučajno prišel je v kupé, kjer sta sedeli že dve dami, imejoči pri sebi malo dete. Potujoči tovarnar štel si je v dolžnost, zabavati dami in vršil je to z veliko spretnostjo, tako da sta dami pozabili pripraviti in zbrati svojo prtljago. Šele ko je sprevodnik zaklical imé postaji, kjer sta imeli izstopiti, lotili sta se tega pretežavnega dela. Ker jednega komada ni bilo najti, ponudil se je galantni tovarnar, da drži dete, da bode ta dami laglje iskali. Ponudba je bila hvaležno vzprejeta in tovarnar začel se s kričečim otrokom skakljati po kupeju. Videč, da dela na ta način damama še večjo napoto, stopil je iz kupeja in prenašal vpijoče dete po peronu. Kar nakrat, še predno sta dami izstopili, zazvižgal je stroj in vlak se je odpeljal, galantni tovarnar pa je ostal z otrokom na peronu in grozno neumno gledal za odhajajočim vlakom in z okna kričečima damama. Vés obupan, hotel je izročiti dete načelniku postaje, kot „najdeno reč“, toda ta je to uljudno a odločno odklonil in galantnemu tovarnarju ni preostalo drugega, kakor prenočiti v malem tem kraju. Z otrokom na rokah krenil je proti jedinemu hotelu. Portir, ko je videl tujca, priprl je previdno vrata in s čudnim pogledom meril moža ter poslušal njegovo povest z vidnim nezaupanjem. Ko si je pa dete bližje ogledal, vzkliknil je nakrat: „Ježeš — to je naš Mukerl!“ — Tako? rekel je tovarnar, no, le hitro ga vzemite vašega Muckerla — ter radostno izročil dete portirju. — Dama, kateri je bil tovarnar odvezl dete, bila je res hotelirjeva soproga. Umevno, da so vrnivše se dame, galantni tovarnar, veseli hotelir in previdni portir srečno naključje primerno praznovali.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Račun in zahvala.

Ob sklepu šolskega leta 1891./92. štejeta si podpisana v prijetno dolžnost, p. n. dobrotnikom tem potom objaviti račun o prihodkih in troških, „šolske kuhinje“ na Vrhniki.

Prihodki.

Ostanek lanskega leta	3 gld. 01 kr.
V teku šolskega leta blagovolili so darovali in sicer p. n. gospe:	
Marija Gale iz Bistre	25 „ — „
Leopoldina Mulej z Vrhnike	6 „ — „
Marija Frölich z Vrhnike	5 „ — „
Karolina Brilej z Vrhnike	3 „ — „
Marija Jelovšek z Vrhnike	1 „ — „
Marija Petrič iz Verda	5 „ — „
Marija Kotnik iz Verda	2 „ — „
Jera Novak iz Stare Vrhnike	5 „ — „
Blagorodni gospodje:	
Karol Obreza z Vrhnike	4 „ — „
Anton Komotar, c. kr. notar	3 „ — „
Gabrijel Jelovšek z Vrhnike	2 „ — „
Josip Lenarčič z Vrhnike	2 „ — „
Karol Mayer z Vrhnike	1 „ — „
Ivan Gruden, c. kr. davkar v p.	1 „ — „
Josip Bališ z Vrhnike	1 „ — „
Mihael Tomšič s Hriba	1 „ — „
Fran Tršar s Hriba	1 „ — „
Neimenovan	1 „ — „
Slavna hranilnica na Vrhniki	30 „ — „
Skupaj	102 gld. 01 kr.

Troški.

Za jedila revnim učencem o poludne plačalo se je gostilničarici Elizabeti Stržinar v mesecih november, december, januar, februar in marec skupaj 67 gld. 52 kr. Ako se primerjajo dohodki v znesku . . . 102 gld. 01 kr. s troški . . . 67 „ 52 „

pokaže se, da je ostalo . . . 34 „ 49 „
Ta znesek se je v aprilu t. l. vložil v Vrhnisko hranilnico in se bode v prihodnjem šolskem letu o zimskem času porabil za pogostovanje revnih otrok.

Podpisana izrekata plemenitim dariteljem in vsim onim, ki so v minulim šolskem letu revnim učencem tukajšnje šole kaj dobrega storili, najiskrenejšo zahvalo. Bog povrni vsim stoterno!

Šola na Vrhniki,
dne 31. julija 1892.

Karol Kotnik,
predsed. kraj. šol. sveta.

V. Levstik,
sol. vodja.

Tuji:

15. avgusta.

Pri **Matiji**: Hackel, Dr. Riemer, Skul, Adam, Goldman z Dunaja. — Hawarik, Mozetic, Dobrilovic, Bolaffio, Dr. Luzzatto, Ozanič iz Trsta. — Baron Lazarini, Steiner, Schwarz iz Gradca. — Knauer iz Beljaka. — Stanič iz Zagreba.

Pri **Stonu**: Kubeck, Fröhlichthal, Fuchs iz Gradca. — Fischer iz Budimpešte. — Dohnalt z Dunaja. — Palese, Martinolich iz Trsta. — Deutsch iz Ljubljane. — Prasnichnik, Butscher iz Kamnika.

Pri **južnem kolodvoru**: Leeb iz Trsta. — Pek iz Češkega.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. avg.	7. zjutraj	740 0 mm.	11°6' C	brezv.	megla	0 00 mm.
	2. popol.	738 8 mm.	23°6' C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	738 3 mm.	15°6' C	sl. vzh.	jasno	
14. avg.	7. zjutraj	738 9 mm.	12°6' C	brezv.	megla	0 00 mm.
	2. popol.	738 3 mm.	25°4' C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	739 1 mm.	18°4' C	sl. vzh.	jasno	
15. avg.	7. zjutraj	739 7 mm.	13°8' C	brezv.	megla	0 00 mm.
	2. popol.	738 7 mm.	26°7' C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	739 6 mm.	19°8' C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 16·9°, 18·8° in 20·1°, za 2·7° in 0·6° pod in 0·8° nad normalno.

Loterijske srečke 13. avgusta.

Na Dunaji: 40, 58, 39, 50, 4.
V Gradci: 27, 16, 2, 79, 33.

Dunajska borza

dne 16 avgusta t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	96·55	96·50
Srebrna renta „	96·25	96·20
Zlata renta „	114·—	114·—
5% marcna renta „	100·45	100·55
Akcije narodne banke „	1000·—	999·—
Kreditne akcije „	318·—	315·50
London „	119·55	119·55
Srebro „	—	—
Napol. „	9·49	9·48 1/2
C. kr. cekini „	5·67	5·68
Nemške marke „	58·55	58·55
4% državne srečke iz l. 1854 gld.	250	140 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 „	100	184 „ — „
Ogerska zlata renta 4% „	—	111 „ 80 „
Ogerska papirna renta 5% „	—	100 „ 40 „
Dunava reg. srečke 5% gld.	100	122 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi „	—	117 „ 50 „
Kreditne srečke gld.	100	192 „ 75 „
Rudolfove srečke „	10	23 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke „	120	154 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. „	—	238 „ — „

Zahvala.

Za srčno sočutje mej boleznijo i pri smrti našega nepozabljivega očeta. tasta, deda in pradede gospoda

Matije Mathiana

za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu, za lepe vence izrekamo tem potom našo najprisrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani dne 16. avgusta 1892.

(939)

Žalujejoči ostali.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze presrčnega sočutja povodom usodepolne bitke izgube našega nenadomestnega, iskreno ljubljenega soproga, oziroma očeta in biata, gospoda

Janeza Čopa

za prijateljsko udeležbo ter časteče spremstvo k večnemu počitku, za tolažilne besede odkritosrčnega sožalja v dnevih neizmerne žalosti, za mile nagrobnice, tolažeče užaljeno srce, zahvaljujemo se iskreno in presrčno.

Blag mu bodi spomin in lahka zemlja domača!

V Mostah, dne 15. avgusta 1892.

Rodbina Čopova.

Nove češke glasbovine.

Smetana — **Prodana nevesta**. Komična opera. Potpourri. Dvoročno. Gld. 1·50, po pošti gld. 1·55.
Malát — **Kitica melodij iz opernih del Smetane**. Potpourri. Dvoročno. Gld. 2·—, po pošti gld. 2·05.
Malát — **Breloques**. Zbirka skladb. I. zvezek za glasovir 4 ruce. Gld. 1·—, po pošti gld. 1·05.
Malát — **Ruke stolista**, 100 slovanskih narodnih pesmi za glasovir ali harmonium. Gld. 2·—, po pošti gld. 2·10.
Smetana — **Tajemství**, komička opera v treh dejstvih. Klavirni výtah se zpěvy. Cena gld. 5·—, po pošti gld. 5·15.
Novaček R. — **Z přírody**. Štiri skladbe za gosli in glasovir. Gld. 2·—, po pošti gld. 2·05.
Malát — **Deň štěstí**. 12 skladb za gosli in glasovir. Gld. 1·50, po pošti gld. 1·55. (935—1)

J. Giontini v Ljubljani.

Henrik Bazin

tovarna testenine

(923—1)

u Gratweinu na Štírskem

priporoča se najljubšeje spoštovanim gospodom trgovcem.

Čeniki na zahtevanje zastoj in franco.

Učenec

vešč slovenskega in nemškega jezika, vsprejme se takoj v trgovino z mešanim blagom in deželnimi pridelki pri tvrdki A. Cwenkel & Co. v Sevnici, Spodnje Štajersko. (936—1)

Kranjsko

društvo za varstvo lova.

Tisti p. n. društveni člani, kateri želé dobiti spomladi 1893. l. društvenim posredovanjem

žive jerebice

blagovolijo naj vsaj do konca meseca avgusta t. l. naznaniti odboru, koliko jih potrebujejo.

V Ljubljani, dne 12. avgusta 1892.

(937)

Kranjsko društvo za varstvo lova.

Pri c. kr. poštnem in brzojavnem uradu v Velikih Laščah vsprejme se

dobro izveščana in zanesljiva

poštna odpraviteljica

ki more službo nastopiti dne 15. septembra t. l. — Plača po dogovoru. — Vsprejme se tudi ravno tu

poštna vajenka

(praktikantinja). Prijazne p. nudbe na moj naslov:

M. Hočevar

(938—1)

c. kr. poštar v Velikih Laščah.

SACCHARIN

(Zuckerextract)

sladkorjev izvleček

275krat slajši od sladkorja ter posebno pripraven za gostilničarje, dobiva se v zavitkih po 1 in 2 gld. pri (930—1)

Franu Gschella

trgovec z mešanim blagom

v Radečah pri Zidanem mostu.

Štajerska deželna Rogaška kiselina.

Tempeljska in Styrijska slatina.

Sveža polnitev v novozgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vrelca. c (478—5)

Te glavberjevosolne kiseline, katera ni samo izberno sredstvo proti boleznim prebavnih organov, nego tudi jako prijetna hladilna pijača, ni zamenjati z drugimi kiselinami, katere se prodajajo pod imenom „Rogaške“.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatu in na Slatini in pri glavnih založnikih v Ljubljani: Mihaelu Kastnerju in Morica Wagnerju vdovi, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu.

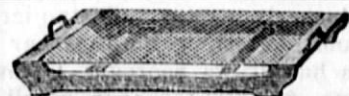

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljših tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4. Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po 8 gld. 90 soldov; z afrikom tapcirane in s cvilhom preoblečene po 15 gld. (714—18)

NOVO!

NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.

Dva smešna gečka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakeršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 gld. in 1 gld. 20 kr., iz stisnjene papirja prve vrste 1 gld. 50 kr. in 2 gld., večji komadi 3 gld. Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

(883—12)

Ad. Rissmann, lastnik mnogih častnih diplom.